

skabets Regnskaber; blandt disse skal jeg nævne Direktørerne Svend Bramsen og Max Nielsen. Disse tilraadede, altsaa i Fjor Efteraar, Likvidation. Alligevel fortsætter man Virksomheden indtil Slutningen af Januar Maaned, da man maa standse sine Betalinger, fordi men ikke længere er i Stand til overhovedet at holde det gaaende. Paa egen Haand træffer Ledelsen et Arrangement med Bankerne, arrangerer hele Spørgsmaalet om Indbetaling af de resterende Aktiebeløb, og der sættes al mulig Kraft paa for at faa disse Penge drevet ind. De fleste Aktionærer betaler, nogle under Forbehold; andre unnlader at betale og skal formentlig sagsøges.

Jeg kan ikke se rettere, end at det omtalte afgjorte Brud paa Selskabets Love og Vedtægter ikke alene maatte berettigede til Protest mod Indbetaling, men ogsaa maa muliggøre en Fritagelse for at indbetale. Det hedder i Vedtægterne, at Bestyrelsen har den overordnede Ledelse af samtlige Selskabets Anliggender og ansætter efter Forretningsudvalgets Indstilling een eller flere Direktører, hvoraf een som administrerende, samt Selskabets Aktuar. Bestyrelsen, der har den overordnede Ledelse af dette Selskab, skulde ifølge Lovens § 12 have indkaldt til Generalforsamling med Opløsning af Selskabet som det væsentligste Punkt paa Dagsordenen. Dette sker ikke. Likvidationen begynder i Maj i Aar, og Tabet var, som jeg nævnte, da kalkulatorisk opgjort til 7 Mill. Kr., eller mere end det tredobbelte af det Tab, der maatte have foranlediget Bestyrelsen til, hvis den holdt Lovene, at indkalde til Generalforsamling med Selskabets Opløsning som Hovedpunkt.

Nu hævder jeg, at dette Selskabs Ledelse kan og bør drages til Ansvar i Kraft af den gældende Aktielov, trods denne Lovs Mangler. For det første vil jeg, hvad selve Ledelsen angaar, henvise til Aktielovens § 26, der paabyder, at Aktieselskabets Vedtægter „skal indeholde Regler om Regnskabsaffæggelsen og Overskuddets Fordeling. Regnskabet skal indeholde et Driftsregnskab og en Statusopgørelse, udvisende Selskabets sande Stilling efter Bestyrelsens bedste Skøn“. Hvordan var nu det Regnskab, man her aflagde? Ja, om dette har den Mand, der leder Likvidationen af Internationale Assurancekompagni, Højesteretsadvokat Bache, udtalt, at Regnskabet var misvisende. Det er et meget mildt Udtryk. Jeg skal for at sætte Fingeren paa, hvad den samme Likvidator har sigtet til, citere, hvad han har sagt.

Han begynder med paa Generalforsamlingen den 29. Juni 1922 at sige, at de ledende Mænd er ikke Stillingen voksen — det er en Betragtning, der kommer igen overfor alle de mange havarerede Forsikringsselskaber. Han fortsætter: Hvad Internationale angik, havde man altid i Pengeverdenen trukket paa Skuldrene ad de Kvalifikationer, som var til Stede hos Ledelsen — i Parentes Direktør Wiingaard; man havde afsluttet Masser af vanvittige Genforsikringskontrakter, op mod 1 000 Stykker, de Regnskaber, som er præsteret, er af mange Grunde misvisende, og — nu kommer et Hovedpunkt —: de mellemeuropæiske Valutaer, Reichsmark, østrigske Kroner o. s. v., er opført til Pari. Altsaa, Selskabets Tilgodehavende i Østrig paa et Tidspunkt, da en østrigsk Hundredekroneseddell ikke er det Papir værd, den er trykt paa, opføres til Pari, tyske Mark ligesaa, naar Talen er om Selskabets Tilgodehavender. Og Gælden til Sverige, til Amerika, til England, Landene med den høje Valuta — den er ogsaa opført til Pari.

Jeg betegner dette som oplagt Bedrageri. Det er ikke blot misvisende, men naar en saadan Regnskabsopgørelse ikke ledsages af en Kontrolpostering, maa man sige, at Regnskabet er affattet for at putte de Folk, der har betroet Selskabet deres Spareskillinger, Blaar i Øjnene. Jeg vover at paastaa, at Aktieselskabslovens §§ 54 og 55 ikke alene muliggør, men maa medføre, at der overfor den paagældende Ledelse gøres Strafansvar gældende. Aktieselskabslovens § 54 siger: „Hvis et Aktieselskabs Bestyrelse, Direktion, Revisorer eller Likvidatorer unnlader i rette Tid at efterkomme de Pligter, som paahviler dem ifølge denne Lov eller ifølge Vedtægterne“ — Selskabets egne Vedtægter foreskriver, som paavist, at der skal indkaldes en Generalforsamling til Selskabets Opløsning, naar $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. er tabt — „eller en Generalforsamlingsbeslutning, skal Handelsministeren efter Indstilling af Overregistratoren under en daglig eller ugentlig Bøde, der kan inddrives ved Udpantning, kunne paalægge de forsømmelige at opfylde deres Pligt. Det samme gælder, hvis et udenlandsk Aktieselskabs henværende Filialbestyrere unnlader i rette Tid at efterkomme de dem ifølge denne Lov paahvilende Pligter. Spørgsmaalet om et givet Paalægs Berettigelse kan af de paagældende søges afgjort ved Domstolene.“ § 55 siger: „med Bøder indtil 4 000 Kr. eller Fængsel... straffes, for saa